

6201

- 1 -

הישיבה נפתחה בשעה 10.37.

ועדת החקירה - 12.5.74

ישיבה ק"י (בבוקר)

מ.י.

16
Omer

עדותו של סגן-אלוף דוד גדליה

אתה ממשיך להעיד בהן צדק.	<u>היו"ר אגרנט:</u>
ברור.	<u>ד. גדליה:</u>
העדות היא סודית, הדיון הוא סודי.	<u>היו"ר אגרנט:</u>
ברור.	<u>ד. גדליה:</u>
בקשר לזה, האם אתה הדלפת את העובדה שאחך נקראת לתת עדות חוזרת?	<u>היו"ר אגרנט:</u>
לי לא היה קשר עם עתונאים בכל הפרשה.	<u>ד. גדליה:</u>
האם אתה הדלפת למישהו?	<u>היו"ר אגרנט:</u>
שאני צריך לתת עדות חוזרת - לא.	<u>ד. גדליה:</u>
על כל פנים אין להדליף שום דבר מהעדות הזאת למישהו.	<u>היו"ר אגרנט:</u>
אתה נקראת לתת עדות חוזרת ביחס לעמוד הראשון של המסמך הזה, מוצג 318, וזאת עקב טענה שאנחנו קיבלנו, כי העמוד הראשון של המסמך הזה הוחלף בעמוד אחר אחרי שאחך החזרת אותו לסגן סימן-טוב.	
ברור.	<u>ד. גדליה:</u>
אתה עדינת בינתיים כמסמך, כן?	<u>היו"ר אגרנט:</u>
עדינתי.	<u>ד. גדליה:</u>
מה יש לך לומר ביחס לעמוד הזה, או ביחס לטענה הזאת?	<u>היו"ר אגרנט:</u>
אם יורשה לי, אני רוצה לומר קודם שני דברים. ב-1 למאי אני פניתי אליכם בכתב, והשאלה היא אם אצא המכתב שלי הגיע אליכם, כי אני טרם קיבלתי חשובה על העניין הזה.	<u>ד. גדליה:</u>

היו"ר אגרנט:

אנחנו קיבלנו את המכתב שלך מ-1 למאי. אבל אנחנו

צמצם החלטנו להזמין אותך רק ביחס לעמוד הזה. אנחנו

שמענו כבר את עדותך, ואנחנו לא קוראים עכשיו עדים אחרים. החלטנו להזמין אותך

רק ביחס לעמוד הזה. על זה אנחנו רוצים לשמוע את עדותך.

ד. גדליה:

אינני יכול לקבוע עתה באופן חד-משמעי ובאופן חיובי,

מתוך הזכרון, ובהתבסס על השוואת הדף הזה כלבד לאחר

מסמך שראיתי בזמנו ודנתי עם סגן/סימן-טוב, באם הדף הזה או המסמך בכלל זוייף או

לא. אבל לאחר עיון מדוקדק בדף הזה, שעשיתי עכשיו, נראה לי שזה לא הדף שהוצג

בפני בפני. אבל קביעה יותר מדוייקת בעניין הזה אוכל לתת לאחר בדיקה מפורטת של

כל המסמכים, משום שלפי דעתי, מאחר וזה מתבסס על זכרון כלבד, בכדי לקבוע באופן

יותר חד-משמעי, ומאחר והדף הזה למעשה מהווה מבוא למסמך - יש צורך לראות את כל

המסמכים.

יש כמה סימני שאלה שמחזקים לפי דעתי את אפשרות הזיוף.

אבל כדי להסביר את עצמי אני חושב שצריך לפרוש קצת את היריעה. יש תחומים שנוגעים

ישירות בדף הזה וישירות במסמך, ויש גם תחומים עקיפים.

אני חושב

סימני השאלה הם: /שקודם כל, סימן שאלה ראשון, זה מדוע

המסמכים במקורם הושמדו בכלל.

סימן השאלה השני הוא מדוע ההשמדה יוחסה לי, כאשר הידום

ברור שלא הייתה לי שום גביעה להשמדת המסמך.

ידין: מי ייחס את זה אליך?

אם אינני טועה, אני הבנתי בפעם האחרונה כך מדבריך.

ד. גדליה:

מדבריך? אצא בכלל לא.

ידין:

אם כך, זו טעות.

ד. גדליה:

סימן שאלה שלישי זה מהו בכלל סיפור ההשמדה של המסמך,

מדוע בכלל צריך היה להשמיר אותו.

ועדת החקירה - 12,5,74

ישיבה ק"ט (בבוקר)

מ.י.

הער: סא"ל ד. גדליה

למסמכים, כפי שאני זוכר וממה שראיתי היום, נוספו

אלמנטים שלא היו בהם בזמן שהמסמכים הוצגו בפני, ואני מיד אפרט.

סימן שאלה נוסף זה אי-הימצאות הערות שלי בדף הראשון.

סימן שאלה נוסף זה השוני בין הכותרת של המסמך הראשון

למסמך השני.

וסימן נוסף זה בכלל הכותרת של המסמך הראשון, שהיא

"תכונה בצבא המצרי, אפשרות חידוש לחימה".

אחה אומר שיש כותרות שונות בשני המסמכים?

היו"ר אגרנט:

כן.

ד. גדליה:

מה נקרא ראשון, כדי שיהיה ברור? המיספור של המוצגים הוא א

בכונצל:

אם אינני טועה, השני הוא של ה-1 לאוקטובר. לזה אני

ד. גדליה:

קורא הראשון.

בנושא ההשמדה בכלל - אני רוצה לומר שזו הפעם הראשונה

שאני נחקל בעובדה שמן שקע מאמץ בהשמדת סיוטה בכתב יד. וכאיש כסחון שרה לשעבר

אני יודע למשל על השימוש



לגבי סיפור סיבת ההשמדה - אני לא מכיר את הסיפור מיד

היה צורך להשמיר אותם.

ראשונה ואינני יכול להתייחס אליו. אבל השאלה היא אם הסיפור הוא משכנע, מדוע בכלל

היו"ר אגרנט:

אמרת שכקצין כסחון לשעבר אתה יודע איך משתמשים במסמכים...

אחד השימושים

ד. גדליה:



מ.י.

ועדת החקירה - 12.5.74

ישיבה ק"י (בבוקר)

הער: סא"ל ד. גדליה



לנדוי: זאת אומרת כדי לא להראות שזה מסמך ש"פוברק" לאחרונה.

ד. גדליה: תוספת האלמנטים שלא היו בזמן שהמסמכים הוצגו בפניו -

יש כמה שאני יכול לומר באופן פרזיטיבי: הרישום מעל

לכותרת של המסמך הוכן על-די סגן סימן-טוב, קצין מערך, ולא הופץ, לא היה רשום על הטיזטה. ידין: זה נאמר.

דבר שני: בצד שטאל רשום "הוגש ב-3 לאוקטובר 1973" -

גם זה לא היה רשום במסמך המקורי.

היו"ר אגרוט: את זה אנחנו יודעים.

ד. גדליה: בנושא ההערות - נראה לי שלתוכן כפי שרשום פה, הייתי

מוסיף הערות, הייתי מעיר ורושם את ההערות שלי בכתב יד

כפי שאני נוהג בדרך כלל, וכפי שלפי מיטב זכרוני נהגתי במסמכים האלה.

יש פה שתי נקודות שעליהן אני כאמור שוב לא יכול לתת

חשובה חד-משמעית, אלא אולי לאחר עיון במסמכים. יש פה שתי פיסקות או שני קטעים

שהם לכאורה מהווים עובדות, ואני חושב כיום שלפחות אותו חלק, בצורה זו או אחרת,

היה מושאר, או אולי דרך הערת שוליים להשאיר רק אותו או לשים אותו במקום אחר.

אבל כאמור גם פה אינני יכול לתת חשובה חד-משמעית, כי אולי יש לזה ביטוי בגוף

המסמך, ואז אין צורך בעניין הזה. אבל שני הדברים הם אלה: בסעיף 2 רשום: "תכונה

זו, בצד ידיעות ממקורות שונים וטובים בדרך כלל לפיהאמחכוננים המצריים...". וכך הלאה.

אז התחלה של הסעיף היא לכאורה סיכום ידיעות, בלי משמעות. ואם זה כך...

לנדוי: למה אתה מתכוון פה?

ד. גדליה: אני מתכוון לזה שהחלק הראשון זה למעשה סיכום ידיעות או

סיכום עובדות, זה עדיין לא משמעות. אז החלק הזה, אינני

מ.י.

ועדת החקירה - 12.5.74

ישיבה ק"י (בבוקר)

הער: סא"ל ר. גדליה

זוכר כרגע איזה ביטוי יש לו בגוף המסמך, אני מניח שיש לו ביטוי כלשהו, בהתאם למשקל הביטוי שלו. אולי הייתי יכול לומר אם הייתי משאיר את זה בחלק הכללי או מוריד את זה מהחלק הכללי. אז יכול להיות שהייתי משאיר את הדבר הזה, מאחר והוא עובדתי בלבד.

דבר שני - וזה שוב מותנה במשקל שיש לפירוט של העובדות האלה בגוף המסמך - זה בסעיף 3 רשום: "חלק נרחב מכל האירועים לא ניתן לקשרו בודאות עם מהלכי התרגיל". גם זה נראה לי חלק עובדתי. שוב, אינני זוכר את הביטוי המדויק של העובדות האלה בגוף המסמך, אבל ייתכן שגם החלק הזה היה מושאר מאחר והוא עובדתי בלבד. קיימת אפשרות שהחלק הזה היה מושאר גם כן, מאחר והוא עובדתי, וטוב אין כו משמעויות.

אז היית משאיר את זה?

היו"ר אגרנט:

יכול להיות, אני אומר: אבל זה מותנה במשקל, שלא זכור לי כרגע שיש לאותן עובדות בתוכן.

ד. גדליה:

באשר לכותרות של שני המסמכים...

אתה קצא קראת את כל המסמך עכשיו, אתה עיינת בכל המסמך. לא, רק בדרך הראשון.

היו"ר אגרנט:ד. גדליה:

אז צריך לחח לך אפשרות שתראה את כל המסמך.

היו"ר אגרנט:ד. גדליה:

אז הייתי מבקש בענין הזה משהו. אם אני הייתי יכול

לבדוק את צל המסמך, יש כמה נקודות, ותיכף אציין אותן,

שהייתי בודק אותן, ואותן אינני יכול לעשות פה כרגע. אסביר זאת. נקודה אחת היא

בדיקה עיתוי הגעת הידיעות ביחס לעיתוי חיבור המסמך. לא מועד קבלת הידיעה, אלא

עיתוי ההגעה שלה למודיעין הפיקוד. זה דבר שאני יכול לעשות אותו רק בפיקוד.

אחרי כן רשמה א.ב.

לפני כן מי
א.ב.

ישיבה ק'י - 12.5.74

הער ד. גדליה

לנדוי:

סליחה, לפני שאחה ממשיך: אצא עכשיו באים לך ספקות ביחס
לאמיתות המסמך גם ביתר העמודים? לעת עתה לא הרחבנו את זה.
את זה איש עוד לא טען.

לנדוי:

נאמר ~~לנדוי~~ כך: אם קיימת אפשרות של זיוף הדף הראשון, מאחר

ד. גדליה:

והמסמכים היו כחוביט בכתב יד, אין זה מן הנמנע שהוכנסו

שינויים בכתב יד ~~לנדוי~~ או תופסות או מחיקות גם בדפים האחרים. אינני אומר שהדפים

האחרים שיש בהם כתב-יד - - -

על זה לא היחה לנו טענה. אנחנו בודקים טענה ביחס לעמוד

היו'ר אגרנט:

הראשון בלבד. אולי חעיין עכשיו בכל המסמך, כדי לראות אם

נקודות אלו מתקשרות או לא מתקשרות עם מה שכתוב בגוף המסמך.

אפשר.

ד. גדליה:

נעשה הפסקה והוכל לראות את זה בשקט. כמה זמן דרוש לך?

היו'ר אגרנט:

חצי שעה?

אני מעריך חצי שעה.

ג. גדליה:

(ה פ ס ק ה)

היו"ר אגרנט:

בבקשה.

ד. גדליה:

הייתי מבקש להדגיש פעם נוספת מה בדיוק היו המסמכים האלה
ומה השימוש שלהם, ואיך בכלל הם נוצרו.

היו"ר אגרנט:

קודם כל תענה על השאלה; תעליית אצא שני ספקות שאינך
יכול לקבוע באופן חד-משמעי בלי לבדוק את המסמך.

ד. גדליה:

זאת כרקע לחשובתי.

בכל פעם כשהיחה פעילות חריגה בצבא המצרי היינו מתחילים
לאסוף את הידיעות, גם הידיעות החיוביות שמעידות על מלחמה,
וגם כמשקל נגד את הידיעות השליליות, שמעידות שאין כוונה כזאת. היינו אוספים
אוחז בשתי קבוצות נפרדות, בתיקים אצא בצבעים שונים. אם אינני טועה, הטיק
האדום היה הידיעות המלחמתיות, והטיק הירוק היה עם הידיעות שאין מלחמתיות.
ואחרי שהיה פרק זמן כזה שמאפשר איזו התרשמות - הייתי מורה לרכז את כל הידיעות
האלה ביחד. המסמך הזה נערך משום שניתנה הוראה לחוליית המערך לרכז את כל הידיעות
שהיו עד אותה תקופה במסמך אחד, על מנת שיאפשר החרשמות כוללת מסך כל הידיעות
שיש ע"אז.

המסמך כפי שאני רואה אותו היום ובדרך כלל כלל שלושה

חלקים: את המבוא, הסעיף הכללי; את העובדות, שזה עיקר המסמך; ואת ההערכה.

הסעיף הכללי, בעמוד הראשון, או המבוא, כולל שלושה

אלמנטים: (1) פיון ידיעות על מלחמה, שהזכרתי קודם; (2) ידיעות על תופעות

שאינן מחויבות לרגיל; (3) האלמנט השלישי - ההערכה לפיה אצבא המצרי, במסווה
של חרגיל, ינהל ריכוז כוחות לקראת מכצע.

הבעתי קודם את הסתייגותי מכך שבסעיף הכללי, שצריך

לבטא מה שיש בגוף המסמך, נמחק ~~לפי~~ נושא הידיעות על המלחמה, נמחקו העובדות

על ידיעות על מלחמה, שיש בידינו ידיעות על מלחמה.

היו"ר אגרנט:

הסעיף הכללי במחק?

ישיבה ק"י - 12,5.74
הפד ד. גדליה

ד. גדליה:

מקודם הסדיגתי מכך שמהקתי בסעיף כללי את העובדות על
המלחמה ועובדות על ידיעות שאינן מחוייבות לקראת תרגיל.
בבדיקת המסמך גופו אני רואה שיש סעיף שלם של ידיעות על מלחמה שלא מחקתי בו
אפילו ידיעה אחת. להיפך, ביקשתי להוסיף את מהימנות המקורות, כי להבליט שהם
אכן מהימנים, ולכן לא נראה לי שהייתי מוחק אחד חלק שמדבר על עובדות שיש
ידיעות על מלחמה (אינני מדבר כרגע על הערכה, אני מדבר על עובדות).

לנדוי: בעמוד הראשון?

ד. גדליה: כן.

האלמנט השני הוא ידיעות על חופעות שאינן מחוייבות
לתרגיל, ושגם אותן כביכול מחקתי בעמוד הראשון. בגוף המסמך יש סעיף
שלם שמדבר על תופעות שאינן מחוייבות לתרגיל, ככלל, הסעיף הזה הושאר. ביטלתי
שם שלוש ידיעות שלפי הערכתי הן לא חד-משמעיות לתרגיל. יחד עם זה, הוספתי
ידיעה אחת, הערה - - -

היו"ר אגרנט: אתה אומר שזה נשאר בגוף המסמך?

ד. גדליה: כן. ככלל זה נשאר. מחקתי שלוש ידיעות שלפי הערכתי הן

לא חד-משמעיות ללא-תרגיל, אלא יכולות להיות קשורות גם
בתרגיל. הוספתי הערת-שוליים על אלמנט נוסף שנשכח/כשהמסמך חובר, ^{שם} ~~אלמנט~~
~~אחר~~ המחזורי המילואים שלפי ~~הערה~~ הערכתי היה צריך להוסיף אותם, כי זה לא כל-כך
הקשר עם תרגיל. הוריתי להוסיף סעיף עובדות-שטח בגוף המסמך, מאחר ופה יש רק
ציון - עובדות שטה שאינן מחייבות עם תרגיל.

נותר מזה, חיזקתי את צורת הצגת הידיעות האלה תחת

כותרת הרבה יותר ברור משמופיע בגוף המסמך.

לנדוי: איזו כותרת? באיזה עמוד זה?

א.כ.

ד. גדליה:

בעמוד האחרון יש באלכסון כותרת שלי, שהיא הרבה יותר ברורה מהנוסח שרשום בגוף המסמך שמצטנע בחוץ איזשהו סעיף. ביקשתי שזה יירשם בצורה הנאה: העובדות הבאות אינן מחייבות לצרכי עריכת תרגיל, ולרשום אותן לפי הסדר. בעוד שכגוף המסמך זה מופיע פחות ברור. פה רשמתי בכתב ידי שאני רוצה את העובדות האלה, שאינן מחייבות עם תרגיל, שזה יירשם באופן הבא: העובדות הבאות אינן מחייבות לצרכי עריכת תרגיל - ולפרט אותן. בגוף המסמך, במקורו, זה היה באופן יותר כללי.

ידין:

אבל יותר חמור. תקרא.

ד. גדליה:

אני קורא: ברם, יחד עם קשירת הפעולות הצבאיות לתחריר (זה בטח 41), נשארו מספר עובדות שלא ניתן לייחס בוודאות לתרגיל. ואני אומר: אינן מחייבות לצרכי עריכת תרגיל. לא "לייחס בוודאות", אלא מוציא את ענין של הוודאות מהענין בכלל. זאת אומרת, על הסעיף "עובדות שאינן מחייבות עם תרגיל" לא היו שום חילוקי דעות, על סך כל העובדות שלא מחייבות עם תרגיל. להיפך, אפילו ניתנה כותרת של הצגה יותר ברורה במסגרת המסמך.

נבנצל:

האם בשני נדסחאות אלה לא משתמע שיש ביניהן גם עובדות שאינן עולות בקנה אחד עם תרגיל? אתה אומר: לא ~~מחייבות~~ מחייבות בתרגיל. לא מתחייבות, אבל יכולות להיות תרגיל. אבל האם אין כאלה שממש לא עולות בקנה אחד עם תרגיל?

ידין:

זוהי אינטרפרטציה של נוסח.

אני רוצה לשאול שאלה: בעמוד הראשון אתה כותב בצד מדוע (אקרא לך), בקשר אם זה שלא ברור/ ~~מג~~ פתחו המצריים את קירות השקיס וכו', אתה כותב, עם חץ אל לשם: זה יאפשר להזכיר בסיכום (שזה עמוד הראשון) דברים שלא נרמזו במסמך. מה זאת אומרת?

ד. גדליה:

"אי-אפשר". התכוונתי שצריך יהיה להוציא פרק של

עובדות ששח, כי באופן לוגי אינך יכול לתת בסיכום

סיכום של דבר שלא הזכרת בחוץ.

ידין:

אני מבין. זה "אי-אפשר".

ד. גדליה:

נקודה נוספת היא כאמור האלמנט השלישי המופיע בעמוד הראשון, בכללי, או במבוא. הוא כולל הערכה. וההערכה אומרת: יזעות אלה הביאו אותנו להערכה לפיה הצבא המצרי במסווה של הרגיל ובהסתמך על הידיעות והסימנים המעידים ינהל את ריכוז הכוחות למעבר למבצאי-אמת. זה נמצא בסתירה מוחלטת לסעיף ההערכה בגוף המצרי. ואני יכול להקריא.

ההערכה (סעיף 18) - האירועים וההתרחשויות שפורסו

במסגרת התכונה שאותרה בצבא המצריים, בצד הידיעות בדבר מחקפה מצרית יזומה, מביאים אותנו להערכה לפיה רוב האקטים הצבאיים שהוזכרו יתבצעו על רקע חרגיל חריר 41. זה דבר אחד.

הלאה, יותר מזה: חיזוק לעובדה זו נמצא בזהות שביין

העיתוי אותו מייחסים מקורות הצומת למחקפה מצרית.

הלאה: לא מן הנמנע שהתועות שנתקבלו ממקורות צומת

(יש פה מלה לא ברורה) בהערכות והתרשמות המקורות כתוצאה מהתנועות וההיקף אותם צפו או אודותם שמעו ברחבי מצרים על רקע החרגיל. כלומר, בינתיים רק חרגיל.

סעיף 21 מדבר על שינויי ההערכות, והסיכום שלו:

אין להוציא מכלל אפשרות כי חריר 41 כולל בתוכו פרישת יחידות חירום.

אח"כ רשמה מ.י.

ד. גדליה:

הסעיף הבא: "חקני הארטיילריה והטנקים בקו התעלה אינם שלמים. מתצפיות בקו התעלה לא אותרו תופעות החורגות מהשגרו יוזכר כי בנאום סאדאח אין כמעט התייחסות למלחמה." זו ההערכה וזה בסתירה מוחלטת,

ידין:

אחר-כך בא החלק השני.

ד. גדליה:

רק ההסתייגות לגבי הידיעות שלא מתיישבות עם חרגיל. זה לא מה שהקראתי קודם של ההערכה בעמוד הראשון. זה מנוגד לחלוטין; יותר מזה, יש שתי ידיעות שני מחקתי שגן היו בכחינת סימנים מרגיעים, ואני היכף אקריא אותן - מחקתי אותן משום שלהערכתי הם אפילו לא היו רלבנטיים למקרה הזה. לגבי המקורות רשום פה ש"בעבר מסרו מקורות צומה על מספר מקרי פתיחה באש על ידי המצרים שבשנים קודמות לא התקפלו. מאחר וחשבתי שזה לא רלבנטי במקום הזה, יכול להיות שבפעם קודמת לא התאמת ופפעם אחרת כן, אבל לא מזהלשים הערכת מקור, לכן מחקתי את זה.

היו"ר אגרנט:

אז אתה מחקה את זה?

ד. גדליה:

כן.

ד. גדליה:

בפג סעיף שני אומר: "דוחות מצב של פיקוד ים סוף מציינות שאין כל חדש בגזרה". אח זה ממקמי משום שידעתי שדוחות מצב של פיקוד ים סוף אין להסתמך עליהם, כי הם יוחר דוחות טנטיים לא מבטאים במהותם שינויים. זאת אומרת היה כאן סימן מרגיע שבכלל נמחק על י.י.

אם לסכם, יש פה הערכה ברורה בגוף המסמך שמדברת על חרגיל בלבד כהערכה, עם הסתייגות לגבי מספר סימנים. הערכה זו מנוגדת לחלוטין להערכה שבו הראשון.

היו"ר אגרנט:

אתה אומר שיש הערכה שמסכרת על חרגיל וזה מנוגד ל-?

ד. גדליה:

לחלוטין למה שרשום בדף הראשון.

היו"ר אגרנט: זה בניגוד?

ד. גדליה: כן.

היו"ר אגרנט: אהה מדבר על הדף הראשון?

ד. גדליה: לא. כרגע הקראתי פירוש של הערכה בגוף המסמך. והראיתי שבפירוט

ההערכה שמופיעה בגוף המסמך בעמוד שלט, רשום בפירוש שכל הדברים הקרדינליים מתיישבים עם הרגיל.

היו"ר אגרנט: בגוף המסמך?

ד. גדליה: כן. בעמוד הראשון יש הערכה שסוחרת לחלוטין את ההערכה הזו.

בכלל לא תוצאה שלה. ואם סעיף כללי צריך לבטא את מה שיש בגוף המסמך, הסעיף הכללי לא מבטא את מה שכתוב במסמך אלא נמצא מנוגד לו בכלל.

היו"ר אגרנט: בגוף המסמך מדובר על דברים שלא מתיישבים עם הרגיל?

ד. גדליה: כן. אבל כסעיף, וכשההערכה אומרת: "בבא" האירועים וההתרחשויות

שפורטו במסגרת החכונה שאותרה בצבא מצרים, בצד הידיעות בדבר מתקפה מצרית יזומה מכיאים אותנו להערכה לפיה רוב האקטים הצבאיים שהוזכרו התבצעו על רקע הרגיל תחריר 41".

היו"ר אגרנט: באיזה עמוד אתה קורא את זה?

ד. גדליה: כסעיף 18, עמוד לפני האחרון.

היו"ר אגרנט: יש שם הערכה של הרגיל?

ד. גדליה: כן.

היו"ר אגרנט: וזה לא מתיישב עם מה שכתוב בעמוד הראשון?

ד. גדליה: בכלל לא.

היו"ר אגרנט: ולכן מחקת את העמוד הראשון?

ד. גדליה: הוא רוצה להראות לנו שזה לא מתיישב|שעמוד הראשון לא היה.

ד. גדליה: אני חושב שמי שכוחב מסמך עם לוגיקה אלמנטרית, לא יכול לכתוב את דף הראשון כפי שנכתב על דקע של המסמך הזה. בדרך כלל את הדף הראשון כותבים אחרי שכותבים את כל המסמך.

היו"ר אגרנט: הדף הראשון נכתב בסוף בדרך כלל?

צ. גדליה: אני את הדפים הראשונים שלי כותב בסוף. בייחוד אם הם צריכים להיות תוצאה של בדיקה של שורת עובדות.

ל. לורני: זה גם כן רגיל שהסיכום בא בהחלה ולא בסוף לפי הסדר הנכון של הערכה מודיעינית?

ד. גדליה: כשהמסמך קצר מאוד, אפשר לשים את הסיכום בסוף. לא מתעייפים עד שמגיעים אליו. במסמך ארוך בדרך כלל יש שני סיכום: איזה מבוא שנותן את עיקרי המסמך, ופירוט ההערכה שמופיעה בגוף המסמך.

ידין: אני רוצה לשאול אותך שאלה תיאורטית, אנחנו לא מדברים כרגע על העובדות, אלא על האינטרפרטציות שלך - היות והעמוד הראשון הזה, לפי דברייך, הוא בניגוד מוחלט למה שכחוב בגוף המסמך, יכול להיות שזו היתה הסיבה שמקת אותו ולא השאר אתו בכלל?

ד. גדליה: תיאורטית זה יכול להיות, אבל...

ידין: כי ראינו שזה לא הגיוני לפי מה שכתוב שם, א מתק.

ד. גדליה: תיאורטית זה אפשרי, אבל אני חושב שכל אחד בעל לוגיקה אלמנטרית לא יכול לכתוב דף ראשון כזה על בסיס מסמך כזה.

ידין: זה ענין אחר.

היו"ר אגרנט: אבל אינך יכול להגיד מתוך הזכרון שהעמוד הראשון לא נכתב ככה?

ד. גדליה: אומר ככה: אם לפני שראיתי את המסמך היו לי ההסתייגויות כפי שציננתי פה, כי לעיוני יש רק דף אחד. אחרי שראיתי את כל המסמך, אינני חושב שזה אותו דף ראשון שהיה צריך להיות מכוא של המסמך.

הי"ר אגרנט: אבל מתוך הזכרון, אינני מדבר על מה שאתה מסיק עכשיו מתוך ההגיון, מתוך הזכרון - אתה זוכר או לא זוכר?

ד. גדליה: אינני יכול לקבוע חד-משמעית. לפי מיטב זכרוני עכשיו, אחרי שראיתי, זה לא אותו דף.

הי"ר אגרנט: אתה אומר שאתה לא יכול לקבוע באופן חד-משמעי?

ד. גדליה: חד-משמעי לא, לפי מיטב זכרוני אחרי מה שראיתי עכשיו, זה לא אותו עמוד.

לנדוי: פה מתעוררת שאלה, אינני רוצה להתווכח אתך, אבל אתה כבר ראית את המסמך הזה, אמנם מבלי שקודם בדקת אותו, אבל גם כאשר הדפעת לפנינו קראת אותו בעיון, ואז כנראה הדבר הזה לא כל כך הזדקר לעיניך כמו עכשיו. מדוע לא?

ד. גדליה: אני אסביר - אולי אומר שלוש סיבות: (1) לא קראתי אותו כל כך בעיון, אולי אחת הסיבות זה יראת המעמד כאן. קשה היה להחרכז כאן בשעת הקריאה; (2) כשקראתי אותו אז קראתי פעם אחת, אני לא ייחסתי לך את אותה חשיבות שועדה ייחסה למסמך, לפי התייחסתי למסמך באופן הרבה יותר כללי ולא לפרטיו; (3) כשקראתי אותו בזמנו לא היה לי שום חשד לכך שיכול להיות שהמסמך טופל בצורה זו או אחרת, לכן הקריאה הייתה קריאה של לראות מה יש בתוכו. מה גם שבמוד השני והלאה היו הערות בכתב ידי, ולכן זה לראות לי תקין. אלא שלוש הסיבות שבגללן, למעשה הקריאה של המסמך, קראתי אותו פעם אחת, לא היחה קריאה יסוד

בכנצל:

לפי מה שאתה אומר, אדם מחוץ מה שיש בייחור חלקי המסמך לא

יכול להגיע למסקנות שיש בעמוד הראשון. איזה אדם?

אבל כמובן המלה האחרונה היא שלך, מבישים לך. מכהינה זו סגן סימן-טוב הוא ברמה

כזו שאצלו אין להניח שיגיע לדבר כזה, או שהוא פופה אולי מתחת לרמה כזו

שזה לא יכול לקרות לו?

ד. גדליה:

סתירה כזו בהפרש של ארבעה עמודים בין פירוט ההערכה לעמוד

הראשון, לא נראה לי שיכול לקרות לסימן-טוב. יש לי אולי

הסתייגויות אחרות לגבי כושר, אבל זה בניגוד מוחלט בהפרש של ארבעה עמודים,

ולא נראה לי שניגוד כזה יכול לקרות.

ידין:

נחזור לשאלה הראשונה. אתה אומר - אתה כשקיבלת את המסמך

הזה, ואני מבין את הנימוקים שאמרת שיכולים להביא, ליראה

וכן; אבל את העמוד הראשון בטח קראת. בעמוד הראשון הבעיה היא לא הסתירה לכאורה

או לא למה שיש אחר-כך - אלא בסעיף 3 כחוב שזה מביא אותנו לידי הערכה שתחת

מסווה של תרגיל יעשו מלחמה. כשקראת את זה בפעם הקודמת, זה לא נראה לך אפילו

לרגע שזה לא אותו המסמך שראית אז. זה היה צריך לקפוץ לעינייך שלך. הבעיה

היא לא בסתירה למה שבא אחר-כך או לא. נניח שהיה רק העמוד הראשון. ופה כחוב

שחת מסווה של תרגיל יכולה להיות מלחמה. אילו לא ראית אז דבר כזה, זה היה צריך

להקפיץ אותך. אבל זה לא הקפיץ אותך, ואישרת שזה המסמך שהיה. זאת אומרת, שהעובדה

שסימן-טוב א התריע על הדבר הזה, לא רק שלא נראתה לך כחריגה מהדבר לאמיתו, אלא

נראה לך כמחאימה לזכרון שלך, למה היה המצב. אינני מדבר על הסתירה כרגע,

אלא רק על העמוד הראשון. איך אתה מסביר את זה? אתה מבין את השאלה שלי?

ד. גדליה:

אני מבין אותה בהחלט. אני לא יכול להסביר אחרת אלא

להזכיר על שלושת הנימוקים שאמרת קודם: כשקיבלתי את המסמך

קלטתי

לפני הפורום כאן, אז העינייך רצוח על המסמך הסליים. לא פופה בדיוק אף

תוכנן המלא.

דבר שני - אני מוכרח להדגיש את הענין של חשיבות המסמך.
אני אולי אגיד יותר מזה - נניח שהיה נכתב המסמך כמו שהוא ומופץ כפי שהוא בלי אף מחיקה שלי. וזו הסיבה אולי למה לא קראתי אותו כל כך בעיון ולא קפץ לי משום החשיבות. במערכת של פיקוד מרחבי ההחלטות מתקבלות לא דרך המסמכים. יש קבוצות הדיון למיניהן, וכל אחד מבטא את דעתו בעל-פה. ולא דרך המסמך. אם היה נכתב מסמך כזה לא שום מחיקה, הוא היה מגיע אחרי יום או יומיים לגורמים השונים, לא היה משנה שום דבר. אני אומר את הדבר באחריות מלאה. לכן משום אולי הרגע של משקל המסמכים במערכת קבלת ההחלטות בפיקוד, אז ההתייחסות שלי לחשיבות המסמך, היתה הרבה פחות יותר נמוכה מההתייחסות של הועדה.

ידין: אח זה אני מבין אבל אני חוזר לשאלה, ואין לך חשובה לכך;
הראשון

הדבר הכי בולט בעמוד ~~השלישי~~ סעיף 3 שאמנם אומר, אפשר

לנתח את זה אחרת ממה שאתה אומר, אבל אינני מנסה, אבל זה למעשה אומר - יש לנו ידיעות על תרגיל. יש לנו סימנים, שוב, דרך אגב, המשפט הוא בדיוק כמו שכתוב - "שאלתם ~~היא~~ שלא ניתן לקשרם בודאות עם מהלכי התרגיל". ~~השאלה~~ אז מצד אחד הוא אומר יש תרגיל, ויש ידיעות, וכל אנשי הצומת ידעו לפרש את זה לפי ~~השאלתם~~ התרגיל שהם ראו. מצד שני, יש סימנים שלא ניתן לקשר אותם בודאות עם תרגיל. לכן המסקנה היא, לא שזה או תרגיל או מלחמה, אלא שבמסווה של תרגיל הולכת להיות מלחמה. כי אחרת אני לא יכול להסביר את הרשימה שישנה. אני לא אומר כרגע אם ככה היה כותב סימן-טוב או לא. אני לא רואה פה את הסתירה. אני מנסה לחזות - האם לא יכול להיות, ואח זה אני מנסה לשחזר - האם לא יכול להיות שכאשר קיבלת את המסמך הזה ב-3 באוקטובר בבוקר, זה היה לקרא סיורים בפיקוד או במטכ"ל - שאתה ראיית את ה-2 ו-3 קפצת ומחקת את זה, בצדק לכאורה, לפי דרך המחשבה שלך. כי גדרך המחשבה שלך הסיכום הזה לכאורה לא מסתדר. אבל יכול היה אדם לחשוב כן, אני אומר, יש ידיעות על תרגיל, ההערכה שלנו זה לגבי המקורות של הצומת...

אחרי כן מי.

ועדת החקירה - 12.5.74

ישיבה ק"י - (בבוקר)

6217

לפני כן - אז

ס"י.

הער: סא"ל ד. גדליה

אבל יכול היה אדם לחשוב: כן, אני אומר שיש ידיעות על תרגיל, ההערכה שלנו באמת כלפי המקורות של הצומת וכלפי כל המקורות היא שזה לכאורה תרגיל, אבל יש לנו סימנים שלא. לכן הקומבינציה של שתי הידיעות לפי ההערכה שלנו היא שזה אמנם תרגיל, אבל במסווה לפעולה. אבל לך אז, בדיוק כמו עכשיו, כשראית את זה, זה לא נראה לך כהגיוני לשים את זה בהתחלה על סמך החומר הזה, לכן מחקת את כל זה, השארת רק את ה"כללי", שמגיעות ידיעות והן לא מסתדרות, וזה עובר אז ישר לדבר ב הזה. מה התשובה שלך, גם אז, כשהראה לך סימן-טוב, אם הראה לך, את הדבר הזה? דרך המחשבה שלך אז היתה בדיוק כמו דרך המחשבה שלך עכשיו, שזה לא הגיוני להגיע למסקנה כזאת על סמך החומר שנמצא שם.

ד. גדליה: כן, אבל אני יכול לעשות תרגיל, לקחת מס"ק מערך כפיקוד,

אפילו לא קצין, לתח לו את גוף המסמך ולהגיד לו: תכתוב

"כללי", בלי שום דברים נוספים. המס"ק לא יכול לכתוב "כללי".

ידין: אבל נניח לרגע, תיאורטית - הרי אנחנו רוצים להבין -

נניח שלסגן סימן-טוב (ואני לא נכנס כרגע אם זה נכון או לא

יש הלא עוד מסמכים), יש לו דעה - ואתה נדמה לי אפילו אמרת את זה בעדות הקודמת

שלך, הוא היה יותר מחמיר קצת, נאמר. נניח שהוא יותר מחמיר. יכול להיות איזה

מס"ק או איזה קצין שהיתה לו דעה יותר מחמירה ממה שהיה מקובל על כל אמ"ן מטכ"ל וכו'.

הוא את הדעה המחמירה שלו איננו יכול "למכור" לחלוטין במסמך שיופץ על-ידי הקמ"ן

כמו שהוא, מפני שיש הערכה של ענף 6, יש הערכה של אמ"ן, יש הערכה של קמ"ן, וכו' וכו'

אז הוא גותן את הידיעות וכו' באופן אובייקטיבי כמו שהן, אבל בסוף הוא מכניס - זה

דבר שהוא כבר לא מקבל מאמ"ן ולא מענף 6, אלא הוא מכניס נימוח: אלה ואלה ואלה הם

דברים שלא מסתדרים בודאות וכו'. ואז הוא מנסה אחר כך לכתוב ב"כללי" משהו שלמעשה

מבטא את הדעה שלו. יכול להיות. מס"ק אולי לא יעשה את זאת, אבל אדם שיש לו דעה

ועדת החקירה - 12.5.74

ישיבה ק"י (בבוקר)

מ.י.

6218

הער: סא"ל ד. גדליה

כזאת, הוא יכול לנסות להכניס את זה, ולהגיד: אולי זה יעבור ככה. אינני אומר שזה היה כך. אני רק אומר שלפי מה שאתה אומר עכשיו, זה הגיוני מאד שאתה תמחק את 2 ו-3, כי לכאורה כאילו זה עומד בסתירה למה שכתוב שם. ואתה אז מוזק את זה באופן כללי, אתה אפילו לא צריך לנמק פה בענין הזה, כי זה ברור לכאורה. ואז נשאר מסמך כאילו יותר הגיוני נאמר מבחינת היבור מסמך פוריעיני.

האם לא יכול להיות צאצא שכשאתה העדת בפעם הקודמת,

זה היה הרכה יותר קרוב אז לענינים, גם הדבר הזה לא נראה לך כחריג, כי היארת לך: אם הוא כתב דבר כזה - אתה מחקת את זה.

ד. גדליה: על זה אני רוצה להגיד שתי נקודות: אחת - לפחות הנוהג

המקובל, אם רוצים "למכור" דברים שתושבים שהם יקפצו

לעינים, אז לא שמים אותם ב"כללי" דוקא, כי זה הדבר הראשון שאתה נתקל בו. אז

אם רוצים "למכור" - אז "מוכרים" את זה כך שזה יצטנע בחוכן. עכשיו, המקום

האופייני ל"מכירה" זה דרך סעיף ההערכה. שם זה המקום האופייני ל"מכירה", (א) משום

שזה המקום שהמערך צריך לכתוב את דעתו; (ב) זה הרבה פחות בולט מאשר ב"כללי".

אז את הכללי אפשר לעשות יותר "וייג" (?), ואת ההערכה עצמה, את ה"מכירה" שלך,

בסעיף ההערכה. זו נקודה אחת.

ידין: הוא "מכר" אחת זה בסעיף האחרון. בסעיף האחרון, אחרי

ההערכה, הוא אומר: "ברם, יחד עם קשירת..."

אבל אני לא חלקתי את זה. ד. גדליה:

לא, אני מדבר כרגע מבחינתו, לא מבחינתך. ידין:

אבל אתה אומר שה"מכירה" של סימן-טוב אצא... ד. גדליה:

אולי. ידין:

הער: סא"ל ד. גדליה

... היא במסווה של הרגיל, הכנת הכותות האלה למלחמה.

ד. גדליה:

זה לא "נמכר" בסעיף האחרון.

כחוב: "... כסימני התראה".

ידין:

אבל לא העניין של הכנות למלחמה במסווה של הרגיל.

ד. גדליה:

להיפך, שם מדובר על הרגיל גרידא.

לא, לא, חסלה לי. זה פשוט דבר שאתה הקראת, אלא שאז

ידין:

כשעמדת פה לא הקראת את הסוף של המשפט. אתה אמרת שהוא

כתב פה בהתחלה: "כרם, יחד עם קשירת הפעילות הצבאית ב"תחריר" 41 נשארו מספר עובדות

שלא ניתן לייחס בוודאות לתרגיל". את זה רצית לכתוב, שהן לא בלתי מחוייבות, אבל

יש פה המשך: "ואשר אין להערכתנו..." - שוב היה מקום להערכה, לכן אני אומר: זה

עדיין נכנס תחת סעיף ההערכה, זו לא איזה מין תוספת - "... מקום להוציאן ממסגרת

הסימנים המעידים להתראה".

זה נמחק?

ד. גדליה:

לא, זה לא נמחק.

ידין:

בסדר, אני רוצה להסביר: א) על זה לא היו חילוקי דעות

ד. גדליה:

ולא ויכוחים. ראשית, העובדה שזה לא נמחק. ולהיפך, מה

שאמרתי קודם, אפילו כיקשתי להבליט את העניין. ואני אומר משהו אחר: לגבי עניין

"המכירה", אני חושב שהשיטה צריכה להיות אחרת, אם רוצים "למכור" משהו שלא מקובל.

זה תלוי בסוחר.

ידין:

לא, זו גם הטכניקה המקובלת שאני מכיר.

ד. גדליה:

דבר שני: אמרתי: היו פה שני אלמנטים ב"כללי", שאותם

להערכתך הייתי משאיר, וזה סעיפי העובדות, זאת אומרת את העניין שיש ידיעות על

מלחמה, שלראיה הדף הראשון הוא דף שלם עם זה, שאין בו שום מחיקה. כי עובדות הן

עובדות, ועל זה לא היו חילוקי דעות ולא היו עוררין. ודבר שני, דבר שודאי לא

מ.י.

ועדת החקירה - 12.5.74

ישיבה ק"י (בבוקר)

הער: סא"ל ז. גדליה

הסתהגתי ממנו, ואפילו ביקשתי להדגישו, זה את הדברים שאינם מהישיבה עם

תרגיל.

אינני רוצה להיכנס אהך לויכוח מה אתה רוצה להדגיש או

ידין

לא. כי אני רואה בסיפא שאני קראתי לך לא שזה לא מתיישב

או שזה לא בודאות, אלא שלכן אין להוציא את זה ממסגרת הסימנים להתראה. לא שזה

לא מתיישב, אלא הדגשה שזה סימני התראה. אני רואה בזה את ההדגשה החמורה ביותר.

זאת אומרת שמי שכותב את הסעיף הזה לא אומר: זה לא מתיישב או זה לא חייב כבודות...

אבל זה לא נמחק.

ד. גדליה:

בסדר, אני לא אומר שאתה מהקת. עובדה היא שלא מהקת.

ידין:

אני אומר שבסדר שאתה לא מהקת. אני מנסה להבין: האיש

שכתב את הסעיף הזה - אתה הסכמת אתו בענין זה. מה הוא רוצה לומר פה? הוא לא

אומר קטלוג, כמו שאתה אומר, מה לא מחוייב. הוא אומר: זה לא מסתורץ. עם זה,

לכן אין להוציא את זה מאפשרות של סימני התראה. אתה אגשגשגאלג השארת לו את

הדבר הזה, ולכן האדם הזה יכול לחשוב שאם אתה משאיר את האפשרות הזאת שזה סימני

התראה, לא שזה לא מתיישב, אלא שזה סימני התראה - שמותר לו, מבחינתך, אחרי שהוא

ישב אתך, הוא יכול להבין: להכניס בהתחלה שאמנם זה לכאורה תרגיל וכו', אבל

בגלל הסימנים שיכול להיות שהם סימני התראה, אפשר לפרש את זה כהסוואה. כך הוא

יכול היה לחשוב. הוא הביא את זה אליך ואתה לא הסכמת אתו. מהקת לו את זה. אמרת:

מספיק מה שיש בפנים. היאורטית יכולה להיות אפשרות כזאת. אני שואל.

אני חושב שכשארם כותב הערכה, זה מה שהוא חושב. הוא כתב

ד. גדליה:

את זה, זו היתה הערכתו. אם אתה רוצה לחמצת את הערכתו

ולהעביר אותה לסעיף "כללי", אז היה צריך לכתוב שבצבא המצרי ישנה חכונה שהיא תרגיל.

כך הוא כותב.

ידין:

מ.י.

6221

ועדת החקירה - 12.5.74

ישיבה ק"י (בבוקר)

הער: סא"ל ד. גדליה

... ולהוסיף הסתייגות שיש יריעות שאינן מהישובות עם חרגיל.

ד. גדליה:

לא, אבל נניח שההערכה שלך היתה... זה מה שאמ"ן עשה.

ידין:

זו ההערכה שלו.

ד. גדליה:

לא.

ידין:

למה לא? בעמוד לפני האחרון, ההערכה הזו היא הערכה של סימן-טוב. אם אחת רוצה לחמצת אותה, אלה שני האלמנטים

ד. גדליה:

שלה: חרגיל, זאת אומרת הידיעות בעיקרון מצביעות על חרגיל, יחד עם זה יש מספר דברים שלא מחייבים...

יש בהם אפשרות... שאין להוציא מכלל אפשרות...

ידין:

בסדר, אבל זה לא כתוב בעמוד הראשון. בעמוד הראשון כתוב משהו שונה לחלוטין.

ד. גדליה:

בסדר, אני מסכים אתך. אני מסכים אתך שלכאורה זה שונה.

ידין:

והשאלה שאני שואל אותך היא: האם בגלל שזה שונה, האם

בגלל זה אתה לא מחקת את זה אז, לפי דרך המחשבה שלך? וזה היה הגיוני.

זה מה שאני רציני לשאול. אם זה לא מסתדר, אם מה

יו"ר אגרנט:

שכתוב בעמוד לפני האחרון, ששם מדובר על חרגיל, אני מביין,

אם זה לא מתיישב עם מה שכתוב בעמוד... אז אפשרות אחת היא שלכן שם מחיקה,

ולכן מחקת את זה.

כן, אבל מחקתי גם שני אלמנטים ששייכים לעובדות ואתם

ד. גדליה:

אני מסכים, ועליהם אין שום עוררין, ובגוף המסמך הן אפילו

מחוזקות על ידי, וזה עניין הידיעות על...

מ.י.

6222

ועדת החקירה - 12.5.74

ישיבה ק"י (בבוקר)

העד: סא"ל ד. גדליה

היו"ר אגרנט:

אבל אני מדבר על העמוץ הראשון. לכן מחקת את הדבר הזה.
אבל המחיקה בעמוד הראשון כוללת גם שני אלמנטים של ידיעות
שאסרתי אותם בהתחלה, עוד לפני שראיתי את כל המסמך,

ד. גדליה:

שעליהן אין חילוקי דעות ואתן הסכמתי. ואם הייתי מוחק, הייתי מוחק חלק מהעמוד

הראשון.

מספיק שהשארת את ההתחלה. מספיק שהשארת את סעיף מס' 1,

ידין:

ועל-ידי כך כיסית.

בסעיף 1 לא כחוב...

ד. גדליה:

כן, "החל מ-13 בספטמבר ועד היום אנו עדים להתרחשויות
בצבא המצרי הנמשכות עד היום, המאופרות על-ידי מקורות

ידין:

שוניים, שהחלו לפתע ואינן שיגרתיות". זה עובדתי.

כן, אבל זה סעיף כללי מאד שאינו מבטא עוד שני אלמנטים

ד. גדליה:

של עובדות שיש לאחריהן, ועליהן לא היו לי חילוקי דעות

עם אף אחד.

כדי להסביר למה לא הסתייג מהעמוד הזה בפעם הקודמת

נבנצל:

יכולת לומר עוד משהו, ואני, כדי לתת לך אפשרות לטעון

את זה, אם זה נכון, אני מעלה את זה. לך לטעון את זה, לא לי. אחת עיינת

במסמך בתחילה, כששמענו אותך. עוד לא ידעת באיזה כיוון אנחנו נחייחם לעניין הזה,

ולכן אולי החייחם יותר לאותו חלק של המסמך שנשאר, ופתחת להלק שנמחק. נמחק - נמחק

אז מסיילא זה כבר לא חלק של המסמך, ואולי לא ציפית שעל זה אנחנו נסתמך, ולכן גם

לא נחת אולי את מלוא דעתך למשמעות של העמוד הראשון כמו שהוא היה אז. הבנת את

שאלתי?

מ.י.

6223

12.5.74 - ופתח החקירה

ישיבה ק"י (בבוקר)

הער: סא"ל ד. גדליה

ד. גדליה:

הכנתי. בהחלט אפשרי. אני רוצה גם לציין שלמעשה אז היו בכלל שני המסמכים, ואני קראתי את שני המסמכים והחזרתי

אותם. אני אומר עוד פעם...

ידין:

מדוע זה רלבנטי שיהיו שני המסמכים? מדוע זה רלבנטי העניין הזה שהיו שני המסמכים? מדוע הזכרת את שני המסמכים?

ד. גדליה:

משום שדובר פה על קריאה ועניין של זכרון. אז אני פשוט מציין שלא היה רק המסמך הזה, אלא אז כשקראתי היו שניהם,

זאת אומרת היחה כמות יותר גדולה.

ידין:

אבל המסמך הראשון - אנהנו לא דנים על זה עכשיו - שם...

היו"ר אגרנט:

אנהנו דנים רק על המסמך הראשון.

ידין:

אנהנו דנים על המסמך השני.

היו"ר אגרנט:

מס' 318.

תודה רבה לך.

ד. גדליה:

האם אני יכול להוסיף משהו?

היו"ר אגרנט:

אם זה לא נובע לעמוד הראשון - אז לא. אנהנו לא שומעים

עדות עוד הפעם על כל המסמכים האלה, אלא אנהנו הזמנו

אותך רק למטרה מצומצמת.

ד. גדליה:

אגיד את הכוונת של מה שרציתי להגיד, לא אגיד את התוכן,

ואתה תאמר לי אם אתה מוכן לשמוע. אם מדובר פה על אפשרות

של שינוי או זיוף או החלפה או משהו כזה, אז השאלה היא מה המוטיבציה, למה צריך

לעשות את זה בכלל. ומאחר וקיימת אפשרות שזה נעשה, אני חושב שיש לי כמה דברים

לומר מה היה יכול להביא - אם זה נעשה - מה היה יכול להביא את סימן-טוב לעשות

את הדבר הזה.

היו"ר אגרנט:

האם יש לך ידיעות על זה, או שזה רק השערות?

מ.י.

6224

ועדת החקירה - 12.5.74

ישיבה ק"י (בבוקר)

הער: סא"ל ד. גדליה

ד. גדליה:

חלק מהם זה גם ידיעות.

היו"ר אגרנט:

מה הידיעות?

ד. גדליה:

למשל, אחת הידיעות היא: אחרי שסימן-טוב הודח מתפקידו,

בזמן המלחמה, הוא החבטא בנוכחות אנשי המחלקה שהוא

הולך "לדפוק" את הקמ"ן.

היו"ר אגרנט:

אתה לא שמעת את זה.

ד. גדליה:

אני לא שמעתי את זה.

היו"ר אגרנט:

אז זו לא עדות, זו עדות שמיעה.

תודה רבה לך.

הישיבה נסתיימה בשעה 12.10.